

Neokatechumenátní Cesta



STATUT

Neokatechumenátní centrum
Řím

11. května 2008
Slavnost Letnic

STATUT NEOKATECHUMENÁTNÍ CESTY

SOUHRN

Stat' I: Charakter a realizace Neokatechumenátní Cesty

- Čl. 1: Charakter Neokatechumenátní Cesty
- Čl. 2: Realizace Neokatechumenátní Cesty
- Čl. 3: Úkoly mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu
- Čl. 4: Časná dobra

Stat' II: Neokatechumenát neboli katechumenát po křtu

Kapitola I: Základní prvky Neokatechumenátu

- Čl. 5: Adresáti
- Čl. 6: Neokatechumenát je realizován ve farnosti
- Čl. 7: Neokatechumenát je realizován v malých společenstvích
- Čl. 8: Úvodní katecheze, neokatechumenátní itinerář, „trojnožka“ a tým katechistů

Kapitola II: Úvodní katecheze

- Čl. 9: Kerygma a liturgická slavení
- Čl. 10: Zrod neokatechumenátního společenství

Kapitola III: Slovo, liturgie a společenství

Oddíl 1.: Boží slovo

- Čl. 11: Týdenní slavení liturgie slova

Oddíl 2: Liturgie

- Čl. 12: Paschální vigilie
- Čl. 13: Eucharistie
- Čl. 14: Smíření, modlitba, liturgický rok, úkony zbožnosti

Oddíl 2.: Společenství

- Čl. 15: Komunitární rozměr a konvivence
- Čl. 16: Zkušenost *koinonie* a ovoce společenství
- Čl. 17: Uvedení do misie
- Čl. 18: Uvedení a formace ke kněžskému povolání

Kapitola IV: Neokatechumenátní itinerář: fáze, etapy a přechody

- Čl. 19: 1^a fáze: znovuoobjevení předkatechumenátu
- Čl. 20: 2^a fáze: znovuoobjevení katechumenátu
- Čl. 21: 3^a fáze: znovuoobjevení vyvolení

Stat' III: Stálá výchova ve víře: cesta obnovy ve farnosti

- Čl. 22: Stálá výchova v malém společenství
- Čl. 23: Cesta obnovy ve farnosti

Stat' IV: Křestní katechumenát

- Čl. 24: Katechumeni
- Čl. 25: Novokřtěnci

Stat' V: Způsob katechetické služby

- Čl. 26: Diecézní biskup
- Čl. 27: Farář a presbyterii
- Čl. 28: Katechisté

- Čl. 29: Formace katechistů
- Čl. 30: Neokatechumenátní centrum
- Čl. 31: Katechisté itineranti
- Čl. 32: Presbyteři itineranti
- Čl. 33: Rodiny na misiích

Stat' VI: Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu

- Čl. 34: Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu v současnosti
- Čl. 35: Volba mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu

Závěrečné ustanovení

STATUT NEOKATECHUMENÁTNÍ CESTY

Stat' I

Charakter a realizace Neokatechumenátní Cesty

Čl. 1

[Charakter Neokatechumenátní Cesty]

§ 1. Charakter Neokatechumenátní Cesty je definován Jeho Svatostí Janem Pavlem II., když píše: „*Uznávám Neokatechumenátní Cestu jako itinerář katolické formace, jež je platná pro společnost a současnou dobu*“.¹

§ 2. Neokatechumenátní Cesta je ke službě biskupa jako jeden ze způsobů diecézní realizace křesťanské iniciace a stálé výchovy ve víře.

§ 3. Neokatechumenátní Cesta, jako veřejná právnická osoba², je tvořena souhrnem duchovních dober³:

- 1° „Neokatechumenát“⁴, neboli katechumenát po křtu⁵, jak je uvedeno ve stati II;
- 2° stálá výchova ve víře, jak je uvedeno ve stati III;
- 3° křestní katechumenát, jak je uvedeno ve stati IV;
- 4° katechetická služba prováděná pověřenými osobami a způsoby, jak je uvedeno ve stati V.

Čl. 2

[Realizace Neokatechumenátní Cesty]

V souladu s přáním papeže Jana Pavla II.: „*Přeji si, aby bratři v biskupské službě ocenili a napomáhali - společně se svými presbytery - tomuto dílu pro novou evangelizaci, aby se uskutečňovalo podle linií navržených iniciátory, v duchu služby místnímu ordináři a v jednotě*“

¹ JAN PAVEL II., List *Ogniquavolta*, 30. srpna 1990: AAS 82 (1990) 1515.

² Srov. PAPEŽSKÁ RADA PRO LAIKY, 28. října 2004 (Prot. N. 1761/04 AIC-110).

³ Srov. kán. 115, § 3 *CIC* samostatná nadace duchovních dober

⁴ Srov. *Il Neocatecumenato. Un'esperienza di evangelizzazione e catechesi in atto in questa generazione. Sintesi delle sue linee di fondo*, vydané římským Neokatechumenátním centrem, Řím, 1976 (*rukopis*).

⁵ „...itinerář katechumenátního typu, který zahrnuje všechny fáze, kterými procházeli katechumeni v prvotní Církvi před přijetím svátosti křtu...“ (Srov. Katechumenát po křtu v *Notitiae* 95-96, 1974, 229) (Jan Pavel II., „List *Ogniquavolta*, 30. srpna 1990, AAS 82 [1990] 1514).

Je inspirován různými dokumenty Svatého Stolce, mezi jinými:

- IV. kap.v OICA vybízí k vhodnému používání katecheze a některých obřadů vlastních katechumenátu, s cílem pomoci v obrácení a v dospívání ve víře také dospělým pokřtěným.
- PAVEL VI., Ap. exhort. *Evangelii Nuntiandi*, 44: „Je v současné době stále zjevnější naléhavá potřeba vyučovat náboženství ve formě tzv. katechumenátu“.
- JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Catechesi Tradendae*, 44: „Náš zájem v oblasti pastorační a misijní... je soustředěn na ty, kteří se sice narodili v křesťanském prostředí nebo dokonce v prostředí společensky křesťanském, přesto však nebyli nikdy vychováni ve víře a jako dospělí jsou tedy pravými katechumeny“.
- JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Christifideles Laici*, 61: „Přínosem [v křesťanské formaci] může být... katecheze po křtu na způsob katechumenátu: opakovaným výkladem některých podstatných částí z *Obřadů uvedení dospělých do křesťanského života*, které pomohou k tomu, aby bylo pochopeno a v praxi prožíváno obrovské a mimořádné bohatství křtu a závazky, které z něj vyplývají“.
- *Katechismus katolické církve*, 1231: „Pro tuto svou povahu vyžaduje křest dětí *katechumenát, který se prodělává po křtu*. Nejde jen o to, že je nezbytné poučování po křtu, nýbrž že se musí rozvíjet křestní milost spolu s růstem osoby“.
- KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 59: „Modelem každé katecheze je křestní katechumenát, jenž je zvláštní formací, skrze niž dospělý člověk, který se obrátil k víře, dospívá ke křestnímu vyznání víry během velikonoční vigílie. Tato výchova ať inspiruje ostatní formy katecheze při stanovení jejich cílů i postupů“; *tamtéž*, 91: „Pokřestní katecheze jistě nemusí svou strukturou otrocky napodobovat křestní katechumenát, neboť uznává u katechizovaných skutečnost jejich křtu. Udělá však dobře, nechá-li se inspirovat touto „přípravnou školou křesťanského života“ a obohatit hlavními prvky, které křestní katechumenát charakterizují“.

s ním, a v kontextu jednoty partikulární Církve s Církví univerzální“,⁶ je Neokatechumenátní Cesta realizována v diecézích:

- 1°. pod jurisdikcí, správou diecézního biskupa⁷ a pod asistencí, vedením⁸ mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu, nebo pověřených zodpovědných týmů, o kterých hovoří čl. 3, 7°;
- 2°. podle „linií navržených iniciátory“, obsažených v tomto Statutu a v *Orientacích pro týmy katechistů*.

Čl. 3

[Úkoly mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu]

Mezinárodnímu Týmu zodpovědnému za Cestu, o kterém hovoří stat' VI, náleží:

- 1°. dát k dispozici diecézním biskupům duchovní dobra, o kterých hovoří čl. 1, § 3;
- 2°. vést realizaci Neokatechumenátní Cesty a zaručovat její autentičnost;
- 3°. uskutečňovat příslušné úkoly, uvedené v tomto Statutu;
- 4°. konat konzultace, které jsou považovány za účelné;
- 5°. udržovat pravidelné styky s diecézními biskupy;
- 6°. udržovat pravidelné styky s Papežskou radou pro laiky, dikasteriem, kterému Svätý Otec svěřil úkol doprovázet Neokatechumenátní Cestu,⁹ taktéž jako s dalšími dikasterii Svätého Stolce podle příslušných kompetencí, a informovat o tom Papežskou radu pro laiky;
- 7°. jmenovat, jak je uvedeno v čl. 31, § 2, národní zodpovědné týmy - jestliže je to nutné, regionální a diecézní týmy - a pověřovat je úkoly v příslušných oblastech, jak je uvedeno v předcházejících bodech 2°, 3°, 4° a 5°. Tyto týmy plní zmíněné úkoly po dobu, dokud mezinárodní zodpovědný Tým nebude považovat za vhodné je vyměnit nebo obměnit.

Čl. 4

[Časná dobra]

§ 1. Neokatechumenátní Cesta, jako itinerář katolické formace, která je realizována v diecézích bezplatnou službou, nemá vlastní majetek.

§ 2. Když je v nějaké diecézi považováno za užitečné ekonomicky podpořit iniciativy a činnosti pro evangelizaci realizované Neokatechumenátní Cestou, posoudí diecézní biskup na žádost mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu vhodnost založení samostatné diecézní nadace ve formě právnické osoby, řízené vlastními stanovami, která bude schválena také civilním orgánem. Tato nadace bude moci být podporována příspěvky jak od dárců, kteří jsou členy Neokatechumenátní Cesty, tak od jiných právnických nebo fyzických osob.

§ 3. Ve společenství se dělají sbírky na různé potřeby. Zodpovědným společenství, jakož i zodpovědným týmů Cesty na každé úrovni, přísluší zajistit hospodaření s penězi z těchto sbírek tak, aby probíhalo s velkým smyslem pro odpovědnost a respektování práva.

Stat' II

Neokatechumenát neboli katechumenát po křtu

⁶ JAN PAVEL II., List *Ogniquilvolta*, 30. srpna 1990: AAS 82 (1990) 1515.

⁷ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 223; srov. kán. 775, § 1 CIC; 617 CCEO.

⁸ Slovy „správa“ a „vedení“ se označují dvě rozdílné funkce; termínem „správa“ se rozumí jurisdikce, která je vlastní duchovním; termínem „vedení“ se rozumí technická znalost Cesty podle linií navržených iniciátory.

⁹ JAN PAVEL II., List kardinálu *Jamesi Franciscu Staffordovi*, prezidentu Papežské rady pro laiky, 5. dubna 2001, v *L'Oss. Rom.*, 17. - 18. dubna 2001, str. 4.

Kapitola I

Základní prvky Neokatechumenátu

Čl. 5

[Adresáti]

§ 1. Neokatechumenát je nástrojem ke službě biskupům pro znovuoobjevení křesťanské iniciace pro pokřtěné dospělé. Tito mohou být následně rozděleni na:¹⁰

1° ty, kteří se vzdálili od Církve;

2° ty, kteří nebyli dostatečně evangelizováni a katechizováni;

3° ty, kteří touží po prohloubení a dozrání své víry;

4° ty, kteří jsou křesťanského vyznání, ale nejsou v plné jednotě s Katolickou církví.

§ 2. Duchovní a zasvěcené osoby, které touží skrze Neokatechumenát oživit dar svého křtu, a tak mu také lépe sloužit, prochází jím s ohledem na své povolání a na své vlastní charisma a na plnění úkolů, které jim svěřil jejich diecézní biskup, nebo v případě zasvěcených osob představený.¹¹ Pro zasvěcené osoby se mimo jiné požaduje souhlas vlastního představeného.

Čl. 6

[Neokatechumenát je realizován ve farnosti]

§ 1. Neokatechumenát, jako itinerář znovuoobjevení křesťanské iniciace, je realizován obvykle ve farnosti, kde „člověk začíná žít ve víře a v ní roste“¹² a jež je výsadním místem, na kterém Církev jako matka a učitelka plodí v křesťanském prameni Boží děti a „nosí je jako v lůně“ k novému životu.¹³

§ 2. Jelikož pastorační katechizace je pro farnost životně důležitá,¹⁴ realizace Neokatechumenátní Cesty je koordinovaná vlastní funkcí, kterou má farář v každém farním společenství (srov. kán. 519 CIC)¹⁵ tím, že vykonává ve spolupráci s dalšími presbytery pastorační péči o ty, kteří procházejí touto formací.¹⁶

§ 3. Neokatechumenátní Cesta bude směřovat k tomu, aby podpořila ve svých adresátech zralé vědomí sounáležitosti s farností a aby vzbuzovala vztahy hlubokého komunikačního a spolupráce se všemi věřícími a s dalšími složkami farního společenství.

Čl. 7

[Neokatechumenát je realizován v malých společenstvích]

§ 1. Uvnitř farnosti je Neokatechumenát prožíván v malém společenství - nazvaném neokatechumenátní společenství - protože úplná nebo obvyklá podoba křesťanské iniciace dospělých má komunitární charakter.¹⁷

¹⁰ Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 172.

¹¹ Srov. JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Vita consecrata*, 56.

¹² Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 257.

¹³ Srov. *Tamtéž*, 79 a 257; *Katechismus katolické církve*, 169 a 507.

¹⁴ Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 91; srov. také 64: Iniciační katecheze je spojovacím článkem mezi misijním působením, které volá k víře, a působením pastoračním, které neustále živí křesťanské společenství. Není to přitom působení nezávazné, ale stěžejní... Bez ní by misijní působení nemělo trvanlivost a bylo by neplodné. Bez ní by pastorační působení nemělo kořeny a bylo by povrchní a zmatené: jakákoliv vichřice by zbořila celou budovu“.

¹⁵ Srov. KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI, *OICA*, 45; KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 225.

¹⁶ Srov. kán. 519 CIC: „Farář je vlastním pastýřem sobě svěřené farnosti a vykonává pastorační péči o sobě svěřené společenství pod řízením diecézního biskupa, je povolán, aby se ním podílel na Kristově službě, aby pro toto společenství konal službu učení, posvěcování a řízení ve spolupráci s ostatními kněžími nebo jáhny a v součinnosti s křesťany laiky, podle ustanovení práva“; srov. kán. 281 CCEO.

¹⁷ Srov. *OICA*, 3: KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 258, pozn. 775: „Je důležité vidět, že Jan Pavel II., v *Christifideles laici* 61, uvádí vhodnost malých církevních společenství v souvislosti s farnostmi; nejsou paralelním hnutím, které pohlcuje jejich nejlepší členy: „Uprostřed některých farností... malá církevní společenství mohou být značnou pomocí při formaci křesťanů tím, že mohou působit, aby se pronikavěji šířilo vědomí a zkušenost společenství a církevního poslání““.

§ 2. Modelem neokatechumenátního společenství je *Svatá Rodina z Nazaretu*, historické místo, kde se vtělené Boží Slovo stává dospělým a prospívá „moudrostí, věkem a v milosti“, v podřízenosti Josefovi a Marii.¹⁸ Ve společenství se neokatechumeni stávají dospělými ve víře tím, že rostou v pokoře, jednoduchosti a chvále, podřízeni Církvi.

Čl. 8

[*Úvodní katecheze, neokatechumenátní itinerář, „trojnožka“ a tým katechistů*]

§ 1. Neokatechumenát sestává z úvodních katechezí (kap. II) a z neokatechumenátního itineráře, inspirovaného třemi fázemi uvedení do křesťanského života: předkatechumenátu, katechumenátu a vyvolení, rozdělených na etapy, jež jsou odděleny přechody, které jsou charakterizovány příslušnými liturgickými slaveními (kap. IV).¹⁹

§ 2. Úvodní katecheze a neokatechumenátní itinerář se opírají o tři základní prvky („trojnožku“) křesťanského života, které zdůrazňuje II. vatikánský koncil: Boží slovo, liturgie a společenství (kap. III).

§ 3. V centru celého neokatechumenátního itineráře je syntéza kerygmatického ohlašování, změny morálního života a liturgie.²⁰

§ 4. Neokatechumenát je realizovaný týmem katechistů (stat' V)²¹ v jednotě s farářem, pod jeho pastorační odpovědností, s ohledem na to, o čem pojednává čl. 2.

§ 5. Zmíněný tým katechistů otevírá úvodními katechezemi proces „nesení“ k víře, ve kterém se formují společenství; pravidelně se vrací, obvykle jednou za rok, aby vedl různé přechody neokatechumenátního itineráře a předal potřebné pokyny pro průběh různých fází a etap.

Kapitola II

Úvodní katecheze

Čl. 9

[*Kerygma a liturgická slavení*]

Neokatechumenát ve farnosti začíná, na pozvání faráře, kerygmatickými katechezemi,²² nazvanými jako „úvodní katecheze“, které jsou obsaženy v *Orientacích pro týmy katechistů*. Probíhají po dobu dvou měsíců v patnácti večerních setkáních a uzavírají se třídní konvivencí. Aby bylo možné zakusit trojnožku - Slovo, liturgii, společenství, o kterou se opírá křesťanský život, jsou úvodní katecheze rozděleny do tří částí:

1^a. Hlásání kerygmatu, které volá k obrácení: dobrá zpráva o smrti a vzkříšení Našeho Pána Ježíše Krista;²³ „Uznal Bůh za dobré, že ty, kdo věří, zachrání ‚pošetilým‘ kerygmatem“ (srov. 1 Kor 1,21). Toto „slovo spásy“²⁴ volá k obrácení a k víře,²⁵ zve k uznání se za hříšníky, k přijetí odpuštění a bezplatné Boží lásky a k vydání se na cestu vlastní proměny v Kristu mocí Ducha. Obrácení je zpečetěno slavením liturgie

¹⁸ Srov. Lk 2,52.

¹⁹ Konečným cílem Neokatechumenátu je vést lidi, z etapy do etapy, ze stupínku na stupínek, „nejenom do styku, ale do společenství, do důvěrného vztahu s Ježíšem Kristem“ (KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 80; srov. OICA, 6), „od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti“ (Žid 12,2).

²⁰ Srov. JAN PAVEL II., *Proslov k 350 katechistům itinerantům Neokatechumenátní Cesty*, v *L'Oss. Rom.*, 18. ledna 1994: „Vaší zásluhou je znovuobjevení ‚kerygmatického‘ hlásání, které zve k víře ‚vzdálené‘ tím, že realizuje itinerář katechumenátu po křtu podle *Ordo Initiationis Christianae Adultorum*, které se odvolává na Katechismus katolické církve (srov. č. 1231). V centru této cesty víry je plodná syntéza kerygmatického ohlašování, změny morálního života a liturgie“.

²¹ Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 156, 230 - 232; JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Catechesi Trandendae*, 55; TAKÉ, Enc. *Redemptoris missio*, 71; kán. 211 CIC; 14 CCEO.

²² Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 62.

²³ Srov. Řím 16,25; Sk 5,42; 8,35; 11,20; KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 102.

²⁴ Sk 13,26.

²⁵ Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 53 - 55.

smíření, podle *Liturgie svátostného smíření pro více kajících se soukromou zpovědí a rozhřešením*. Tato svátost, pravidelně slavená, podporuje cestu obrácení jednotlivců i společenství.

- 2^a. Kerygma, připravované Bohem skrze dějiny spásy (Abrahám, Exodus, atd.): jsou dány hermeneutické klíče potřebné pro poslouchání a chápání Svatého Písma - v Ježíši Kristu vidět naplnění Písem a vložit fakta vlastních dějin do světla Slova.²⁶ Toto uvedení do Písma je zpečetěno liturgií Slova, při které účastníci obdrží Bibli z rukou biskupa, který je garantem její autentické interpretace, na znamení, že matka Církev je bude od této chvíle během Cesty, každý týden, živit u tohoto stolu, který je živým pramenem katecheze.²⁷
- 3^a. Kerygma ve svátostech a v koinonii: katecheze vrcholí na konvivenci slavením Eucharistie. Toto slavení, připravené příslušnými katechezemi, pomáhá znovuobjevit paschální jas, vyzdvižený II. vatikánským koncilem, a zakusit komunio mezi bratry. Opravdu, „nelze budovat křesťanskou obec, nemá-li kořen a těžiště ve slavení nejsvětější Eucharistie. Odtud tedy musí začínat veškerá výchova v duchu společenství“.²⁸ Slavení Eucharistie bude doprovázet společenství během celého itineráře.

Čl. 10

[Zrod neokatechumenátního společenství]

§ 1. Poslední den konvivence se proklamuje Horské kázání, obraz nového člověka, a představí se neokatechumenátní itinerář jako cesta „nesení plodu“ podle vzoru Svaté Panny Marie.

§ 2. Skrze hlásání a slavení uskutečněné v úvodních katechezích, Duch Svatý zve muže a ženy různého věku, mentality, kultury a sociálních podmínek, aby se společně vydali na cestu obrácení, která je založena na postupném objevování „obrovského a mimořádného bohatství křtu a závazků, které z něj vyplývají“,²⁹ aby v nich uskutečňoval postupný růst a dozrávání víry a křesťanského života.³⁰ Na závěr konvivence ti, kteří přijmou pozvání projít takovýto katechumenát po křtu, vytvoří neokatechumenátní společenství.

§ 3. Neokatechumenátní společenství je svěřeno do pastorační péče faráři a presbyterovi, kterého farář pověří (srov. čl. 27). Kromě toho si společenství volbou určí laika jako zodpovědného a několik spoluzodpovědných,³¹ což potvrdí farář a tým katechistů. Skupina zodpovědných spolupracuje s presbyterem, aby bylo zajištěno, že společenství bude procházet itinerářem Neokatechumenátní Cesty tak, jak je to popsáno ve *Statutu* a v *Orientacích pro týmy katechistů*, a stará se o organizační stránku.³²

§ 4. Po ukončení úvodních katechezí objasní tým katechistů presbyterovi, který předsedá společenství, a skupině zodpovědných, jak se dělá příprava slavení Slova a Eucharistie (srov. čl. 11, § 3 a čl. 13 § 4), průběh měsíčních konvivencí a odevzdá jim formační biblická témata pro liturgii Slova.

Kapitola III

Slovo, liturgie a společenství

²⁶ Srov. Ž 119,105.

²⁷ Srov. JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Catechesi Tradendae*, 27; KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 94.

²⁸ II. Vatikánský koncil, Dekr. *Presbyterorum ordinis*, 6.

²⁹ Srov. JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Christifideles Laici*, 61; srov. *OICA*, 295.

³⁰ Srov. *OICA*, 296.

³¹ Na začátku každé etapy neokatechumenátního itineráře Cesty, podle norem *Direktoria*, jsou zodpovědný a spoluzodpovědní znovu potvrzení *týmem katechistů*, po dohodě s farářem a s presbyterem společenství.

³² Srov. PAVEL VI., Ap. exhort. *Evangelii Nuntiandi*, 73.

Oddíl 1 Boží slovo

Čl. 11

[Týdenní slavení liturgie slova]

§ 1. Každé neokatechumenátní společenství slaví týdně liturgii Božího slova,³³ obvykle se čtyřmi čteními,³⁴ podle témat stanovených *Orientacemi pro týmy katechistů* pro jednotlivé etapy.

§ 2. V liturgii Božího slova, před homilií, pozve presbyter ty z přítomných, kteří si to přejí, aby v krátkosti vyjádřili to, co jim proklamované slovo řeklo pro jejich vlastní život. V homilii, která má výsadní místo v neokatechumenátním poučování,³⁵ pokračuje presbyter v proklamaci slova,³⁶ které interpretuje podle učení Učitelského úřadu Církve³⁷ a aktualizuje podle současné situace cesty víry neokatechumenů.

§ 3. Každé slavení liturgie slova je pečlivě připravováno, střídavě vždy jednou skupinou společenství, a za pomoci presbytera, pokud je to možné. Skupina vybere texty a písně,³⁸ připraví úvody, uspořádá sál a liturgická znamení pro slavení liturgie, přičemž s horlivostí dbá na jejich důstojnost a krásu.³⁹

§ 4. K prohloubení poznání Písma „s chápáním a srdcem Církve“,⁴⁰ neokatechumeni využívají především spisy Otců, dokumenty Učitelského úřadu Církve, zvláště pak *Katechismus katolické církve* a díla duchovních autorů.⁴¹

Oddíl 2 Liturgie

Čl. 12

[Paschální vigilie]

§ 1. Stěžejním bodem a pramenem křesťanského života je paschální tajemství, prožívané a slavené výjimečným způsobem ve svatém Triduu,⁴² jehož jas prozařuje svými paprsky celý liturgický rok.⁴³ Paschální tajemství je tedy oporou Neokatechumenátu, který je znovuobjevením křesťanské iniciace.

§ 2. „Paschální vigilie, jež je středem křesťanské liturgie, a její křestní spiritualita jsou inspirací pro celou katechezi“.⁴⁴ Z tohoto důvodu jsou neokatechumeni během itineráře postupně přiváděni⁴⁵ k dokonalejší účasti na všem, co tato svatá noc znamená, slaví a uskutečňuje.

³³ Srov. *Caeremoniale Episcoporum*, č. 226.

³⁴ Obvykle je 1. čtení z *Tóry* nebo z historických knih SZ; 2. čtení z knih prorockých nebo knih naučných; 3. čtení z apoštolských listů a 4. čtení z evangelií.

³⁵ Srov. *Katechismus katolické církve*, 132.

³⁶ Srov. *Tamtéž*, 1154.

³⁷ Srov. PAPEŽSKÁ BIBLICKÁ KOMISE, *Výklad Bible v Církvi*, III, B, 3: „První povinností kněží jako spolupracovníků biskupů je hlásat Boží evangelium (srov. *Presbyterorum ordinis*, 4). Kněží dostali zvláštní charizma pro výklad Písma, jestliže předávají nikoli své osobní názory, nýbrž Boží slovo, a jestliže věčnou pravdu evangelia aplikují na konkrétní okolnosti života (srov. *tamtéž*)“.

³⁸ Na Neokatechumenátní Cestě se používá zpěvník písní, vyjmutých z Božího slova a z křesťanské a hebrejské liturgické tradice, které podtrhují obsah různých etap a přechodů.

³⁹ Srov. *Všeobecné směrnice Římského misálu*, 288.

⁴⁰ JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Catechesi Tradendae*, 27; srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 127.

⁴¹ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 128, 96.

⁴² Srov. *Římský misál, Ohlášení paschálního dne při slavnosti Zjevení Páně*: „Středem celého liturgického roku je Triduum Pána ukřižovaného, pohřbeného a zmrtvýchvstalého“.

⁴³ Srov. *Katechismus katolické církve*, 1168.

⁴⁴ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 91; srov. *tamtéž*: „Křestní katechumenát je zcela proniknut Kristovým velikonočním tajemstvím. Proto celá iniciace musí jasně ukazovat svůj velikonoční charakter“ (*OICA*, 8)“; srov. *tamtéž*, 59.

⁴⁵ Také dnes mnoho neokatechumenů pochází ze světa a se zkušeností mimo Církev, a potřebují postupné uvedení ke svátostem: svátostnou propedeutikou, kterou Jan Pavel II., definoval jako „svátostná laboratoř“, ve které pokřtění, ale ne uvedení (srov. KAROL

§ 3. Neokatechumenát bude tímto způsobem podněcovat farnost k bohatšímu slavení paschální vigílie.⁴⁶

Čl. 13

[Eucharistie]

§ 1. Eucharistie je pro Neokatechumenát podstatná, jelikož se jedná o katechumenát po křtu prožívaný v malém společenství.⁴⁷ Eucharistie opravdu dovršuje křesťanskou iniciaci.⁴⁸

§ 2. Neokatechumeni slaví nedělní Eucharistii v malém společenství po prvních nedělních nešporách. Toto slavení se uskutečňuje podle pokynů diecézního biskupa. Tato slavení Eucharistie neokatechumenátních společenství v sobotu večer jsou součástí nedělní liturgické pastorační farnosti a jsou otevřena i dalším věřícím.

§ 3. Slavení Eucharistie v malých společenstvích se řídí schválenými liturgickými knihami Římského obřadu, s výjimkou výslovných povolení Svatého Stolce⁴⁹. Pokud se týká podávání svatého přijímání pod oběma způsoby neokatechumeni přijímají ve stoje a zůstávají na svém místě.

§ 4. Slavení Eucharistie v malém společenství je připravováno pod vedením presbytera, střídavě vždy jednou skupinou neokatechumenátního společenství, která připraví krátké úvody ke čtením, vybere písně, zajistí chléb, víno, květiny a postará se o výzdobu a důstojnost liturgických znamení.

Čl. 14

[Smíření, modlitba, liturgický rok, úkony zbožnosti]

§ 1. „Svátost smíření velice pomáhá rozvíjet křesťanský život“.⁵⁰ Na své cestě obrácení slaví neokatechumeni tuto liturgii pravidelně podle *Liturgie svátostného smíření pro více kajících se soukromou zpovědí a rozhřešením*. Kromě toho jsou také vychováváni k tomu, aby s vytrvalostí přistupovali ke svátosti smíření podle *Liturgie svátostného smíření pro jednoho kajívníka*.

§ 2. Neokatechumeni jsou postupně uváděni do liturgické a osobní modlitby.⁵¹ Rodiče jsou vedeni k tomu, aby odevzdávali víru dětem⁵² při domácí liturgii během nedělních ranních chval.⁵³ Děti jsou připravovány na první svaté přijímání a na přijetí svátosti biřmování ve farnosti a po dovršení 13ti let jsou pozvány začít Neokatechumenátní Cestu.

§ 3. Církev postupně uvádí neokatechumeny do duchovních a katechetických bohatství liturgického roku, během kterého „slaví vždy znovu celé Kristovo mystérium“.⁵⁴ Proto před začátkem doby adventní, postní a velikonoční provádí katechisté přípravné ohlašování.

WOJTYŁA, *Affinché Cristo si serva di noi. Catecumenato del XX. secolo: Znak*, Krakov, č. 34, 1952, str. 402 - 413), mohou postupně objevit jas paschálního tajemství.

⁴⁶ Srov. KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI, Okruž. list *Paschalis sollemnitatis*, 39 - 42, 77 - 96.

⁴⁷ Srov. JAN PAVEL II., List *Ogniqualvolta*, 30. srpna 1990: AAS 82 (1990) 1515: „To, co dovoluje členům dát se do služby obnovy Církve je ohlašování Evangelia, svědectví v malých společenstvích, eucharistické slavení ve skupinách (srov. Vyhlášení o slavení ve skupinách ‚Neokatechumenátní Cesty‘ v *L'Oss. Rom.*, 24. prosince 1988)“; TAKÉ, *Proslov k 350 katechistům itinerantům Neokatechumenátní Cesty*, v *L'Oss. Rom.*, 18. ledna 1994: „Toto všechno se uskutečňuje v malých společenstvích, ve kterých ‚zamyšlení nad Božím slovem a účast na Eucharistii... tvoří živé buňky Církve, obnovují vitalitu farnosti prostřednictvím dospělých křesťanů, schopných svědčit o pravdě s radikálně prožívanou vírou‘ (*Poselství biskupům Evropy shromážděným ve Vídni*, 12. dubna 1993)“.

⁴⁸ Srov. *OICA*, 36, 368.

⁴⁹ Srov. BENEDIKT XVI., Promluva ke společenstvím Neokatechumenátní Cesty z 12. ledna 2006: *Notitiae* 41 (2005) 554-556; KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI, List z 1. prosince 2005: *Notitiae* (2005) 563-565; Vyhlášení KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI o slaveních ve skupinách Neokatechumenátní Cesty, v *L'Oss. Rom.*, 24. prosince 1988: Kongregace dovoluje, aby v rámci případných uvedených v Actio pastoralis č. 6 - 11, skupiny zmíněné „Cesty“ mohly přijímat svaté přijímání pod oběma způsoby, vždy s nekvašeným chlebem, a mohly přesunout „ad experimentum“, obřad pozdravení pokoje za prosby věřících.“

⁵⁰ II. Vatikánský koncil, Dekr. *Christus Dominus*, 30; srov. kán. 718 - 736 CCEO.

⁵¹ Srov. čl. 20, 1. a 3.

⁵² Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 226 - 227, 255; kán. 774, § 2 CIC, 618 CCEO.

⁵³ Srov. *Všeobecné pokyny k Liturgii hodin*, 27.

⁵⁴ *Všeobecná ustanovení o liturgickém roku a o kalendáři*, 17; srov. kán. 619 CCEO.

§ 4. Neokatechumeni jsou kromě jiného také postupně vedeni k eucharistické účtě mimo mši, k nočním adoracím, k modlitbě svatého růžence a k dalším praktikám zbožnosti podle katolické tradice.

Oddíl 3 *Společenství*

Čl. 15

[Komunitární rozměr a konvivence]

§ 1. Výchova k životu ve společenství je jedním ze základních úkolů křesťanské iniciace.⁵⁵ Neokatechumenát k němu vychovává způsobem postupným a vytrvalým, prostřednictvím začlenění do malého společenství, které, jako tělo Krista vzkříšeného, je otevřeno životu farního společenství a celé Církve.

§ 2. Zvláštním momentem této výchovy je měsíční jednodenní konvivence každého neokatechumenátního společenství. V ní, po slavení ranních chval, s respektem ke svobodě svědomí osob, se sdílí zkušenost, jak Boží milost působí v osobním životě a také případné těžkosti. To pomáhá k poznání, vzájemnému osvícení a povzbuzení v tom, že je vidět působení Boha v dějinách každého.

§ 3. Společenství pomáhá neokatechumenům objevit potřebu obrácení a dozrávání ve víře: odlišnost, chyby a slabosti ukazují na neschopnost milovat druhého takového jaký je, tím ničí falešné ideály o společenství a umožňují zakusit, že komunio (*koinonia*) je dílem Ducha Svatého.⁵⁶

Čl. 16

[Zkušenost koinonie a ovoce společenství]

§ 1. V míře, v jaké neokatechumeni rostou ve víře, se začínají projevovat znamení *koinonie*: neposuzování, neodporování zlému, odpuštění a láska k nepříteli.⁵⁷ *Koinonia* se stává viditelnou také v pomoci potřebným, v péči o nemocné, o trpící, o staré lidi, a podporou těch, do jaké míry je to možné, kteří jsou na misiích, a to tak, jak je uvedeno v *Orientacích pro týmy katechistů*. Neokatechumeni jsou postupně formováni ke stále hlubšímu duchu komunია a vzájemné pomoci.

§ 2. Neokatechumenát tak postupně formuje ve farnosti soubor společenství, která zviditelňují znamení lásky v rozměru kříže⁵⁸ a dokonalé jednoty⁵⁹ a tímto způsobem volají k víře vzdálené a připravují ty, kteří nejsou křesťany, aby přijali hlásání evangelia.

§ 3. Neokatechumenátní Cesta je tedy nabízena jako vhodný nástroj na pomoc farnosti, aby stále více plnila ekleziální misi být solí, světlem a kvasem světa⁶⁰ a aby zářila před lidmi jako viditelné Tělo Ježíše Krista vzkříšeného,⁶¹ aby byla univerzální svátostí spásy.⁶²

Čl. 17

[Uvedení do misie]

⁵⁵ Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 86.

⁵⁶ Srov. *Tamtéž*, 253: „Křesťanské společenství je dějinným uskutečňováním daru ‚společenství‘ (*koinonia*), které je plodem Ducha“.

⁵⁷ Srov. Lk 6,27-37; Mt 5,38-48.

⁵⁸ Srov. Jan 13,34-35: „Nové přikázání vám dávám, abyste se milovali navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci“.

⁵⁹ Srov. Jan 17,21: „Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“.

⁶⁰ Srov. Mt 5,13-16; 13,33.

⁶¹ Srov. II: Vatikánský koncil, Dogmat. konst. *Lumen Gentium*, 7 - 8.

⁶² Srov. TAKÉ, Dogmat. konst. *Lumen Gentium*, 48; TAKÉ, Past. konst. *Gaudium et Spes*, 45.

§ 1. „Katecheze uzpůsobují křesťana k životu ve společenství a k aktivní účasti na životě a poslání Církve“.⁶³ Neokatechumeni jsou vedeni k tomu, aby „byli schopni být přítomni jako křesťané ve společnosti“⁶⁴ a „aby každý podle svého povolání spolupracoval v různých službách Církve“.⁶⁵

§ 2. Neokatechumeni „činně spolupracují na šíření evangelia a budování Církve“⁶⁶ především tak, že jsou tím, čím jsou:⁶⁷ jejich snaha žít autentickým způsobem křesťanské povolání se stává účinným svěděním pro druhé a podnětem k znovuobjevení křesťanských hodnot, které by jinak mohly zůstat téměř skryté.

§ 3. Po určité době Cesty⁶⁸ každé neokatechumenátní společenství volbou určí některé bratry, aby konali úlohu katechistů. Jsou vybráni z těch, kteří dávají záruky života víry a morálky, účastní se Cesty a života Církve, jsou schopni vydávat svědectví a jsou vděční za dobra, která dostali prostřednictvím Neokatechumenátní Cesty. Ti, jestliže přijmou volbu, po předchozím schválení farářem a katechisty, kteří vedou společenství, pak tvoří spolu s presbyterem a zodpovědným společenství tým katechistů, určený pro evangelizaci a vedení nových společenství jak ve vlastní, tak i v jiné farnosti nebo diecézi,⁶⁹ ve které o to požádají příslušní faráři nebo diecézní ordináři. Katechisté jsou patřičně formováni (srov. čl. 29).

§ 4. Neokatechumeni spolupracují na misijní a pastorační činnosti farnosti a diecéze. Před „*Redditio symboli*“⁷⁰ přičemž je brána v úvahu zralost jejich víry, ti, kteří si to přejí, nabídnou svou vlastní spolupráci; později, jako integrální část křesťanské iniciace, se neokatechumeni podílejí na různých službách Církve podle vlastního povolání.

Čl. 18

[*Uvedení a formace ke kněžskému povolání*]

§ 1. Neokatechumenátní Cesta, jako každý pravý itinerář katecheze, je „prostředek, který může vzbudit povolání ke kněžství a ke zvláštnímu zasvěcení se Bohu v různých formách řeholního a apoštolského života a rozžehnout v jednotlivých srdcích specifické misijní povolání“.⁷¹

§ 2. Neokatechumenátní Cesta je také nástrojem, který se nabízí ke službě biskupům pro křesťanskou formaci kandidátů na presbyterát.

§ 3. Diecézně misijní semináře „*Redemptoris Mater*“ jsou zakládány diecézními biskupy, ve shodě s mezinárodním Týmem zodpovědným za Cestu a jsou spravovány podle norem platných pro formaci a inkardinaci diecézních duchovních⁷² a podle vlastních stanov a realizují *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*.⁷³ Kandidáti ke kněžství v nich nacházejí účastí na Neokatechumenátní Cestě specifický a základní prvek formační cesty a současně jsou připravováni k opravdovosti „kněžského rozhodnutí sloužit celému Božímu lidu v bratrském společenství se všemi kněžími a v poslušnosti k biskupovi“.⁷⁴

§ 4. Diecéznímu biskupovi přísluší, na návrh mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu, jmenování rektora a dalších představených a vychovatelů diecézně misijních seminářů

⁶³ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 86.

⁶⁴ *Tamtéž*.

⁶⁵ *Tamtéž*; srov. kán. 210 CIC., 13 CCEO.

⁶⁶ OICA, 19,4.

⁶⁷ Srov. PAVEL VI., *Generální audience*, 8. května 1974, v *Notitiae*, 95 - 96 [1974], 230: „Zatímco toto je pro vás autentický způsob prožívání křesťanského povolání, pro jiné se stává účinným svěděním - děláte apoštolát již *jen proto, že jste tím, čím jste* - z podnětu opětovného objevení skutečných, autentických a účinných křesťanských hodnot, které by jinak mohly zůstat skoro skryté, neprobuzené a téměř rozpuštěné v běžném životě“.

⁶⁸ Obvykle po druhém skrutiniu, které je přechodem ke katechumenátu po křtu.

⁶⁹ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 268.

⁷⁰ Srov. čl. 20, 2.

⁷¹ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 86.

⁷² Srov. kán. 232 - 272 CIC a 331 - 366 CCEO.

⁷³ Srov. KONGREGACE PRO KATOLICKOU VÝCHOVU, *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*, 19. března 1985, č. 20 - 101.

⁷⁴ JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Pastores dabo vobis*, č. 68.

„Redemptoris Mater“. Rektor, jménem biskupa a v úzkém spojení s ním, dohlíží na studium seminaristů a na jejich formační cestu a zkoumá způsobilost kandidátů ke kněžství.

Kapitola IV

Neokatechumenátní itinerář: fáze, etapy a přechody

Čl. 19

[1^a. fáze: znovuobjevení předkatechumenátu]

§ 1. První fází Neokatechumenátu je *předkatechumenát*, který je časem *kenoze*,⁷⁵ ve kterém se učí kráčet v *pokoře*.⁷⁶ Tato fáze je rozdělena na dvě etapy:

1^a. V první etapě, od úvodních katechezí až po první skrutinium přechodu do katechumenátu po křtu, která trvá asi 2 roky, se neokatechumeni učí biblickému jazyku tím, že slaví každý týden liturgii Božího Slova s jednoduchými tématy, která prostupují celé Písmo, jako např.: voda, skála, beránek, atd. *Liturgie Božího Slova, Eucharistie a společenství* postupně pomáhají neokatechumenům zbavit se nesprávných představ o sobě a o Bohu a sestoupit do své reality hříšníků, kteří potřebují obrácení a znovu objevují bezplatnost lásky Krista, který jim odpouští a miluje je.

V závěrečné liturgii *prvního skrutinia* přechodu do katechumenátu po křtu, po zapsání jména, žádají neokatechumeni od Církve pomoc při dozrávání ve víře, aby mohli uskutečňovat skutky věčného života,⁷⁷ a přijmou znamení oslaveného Kristova kříže, který osvěcuje spásonosnou úlohu kříže v životě každého jednotlivce.

2^a. Ve druhé etapě, podobně dlouhé, neokatechumeni slaví velké etapy dějin spásy: Abrahám, Exodus, Poušť, Zaslíbená země, atd., a je jim dán čas, aby prokázali sobě samým upřímnost úmyslu následovat Ježíše Krista⁷⁸ ve světle jeho slova: „Nemůžete sloužit Bohu i penězům“ (srov. Mt 6,24).

V závěrečné liturgii *druhého skrutinia*, obnoví neokatechumeni před Církví zřeknutí se démona a projeví vůli sloužit jedině Bohu. Následně studují a slaví v Kristově světle hlavní biblické postavy: Adam, Eva, Kain, Abel, Noe, atd.

§ 2. Skrutinia, inspirovaná katechumenátním itinerářem *OICA*, pomáhají neokatechumenům na jejich cestě obrácení, s ohledem na svědomí a forum internum podle kanonických norem.⁷⁹

Čl. 20

[2^a. fáze: znovuobjevení katechumenátu]

Druhou fází Neokatechumenátu je období⁸⁰ duchovního boje pro získání vnitřní *jednoduchosti* nového člověka, který miluje Boha jako svého jediného Pána celým svým srdcem, celou svou myslí a celou svou silou a bližního jako sebe samého.⁸¹ Podepření Božím slovem, Eucharistií a společenstvím se neokatechumeni učí zápasit proti pokušením démona: hledání jistot, pohoršení Křížem a svádění modlami světa.⁸² Církev přichází neokatechumenům na pomoc tím, že jim předává nezbytné zbraně, a to ve třech etapách:

⁷⁵ Srov. Fil 2,7.

⁷⁶ Srov. Mich 6,8.

⁷⁷ Srov. 1 Jan 3,14-15; Ef 2,10.

⁷⁸ Srov. Lk 14, 25 - 33.

⁷⁹ Srov. kán. 220 *CIC* a 23 *CCEO*.

⁸⁰ Srov. *OICA*, 20: „Délka katechumenátu závisí jak na milosti Boží, tak na různých okolnostech... Nelze proto v této věci nic předem pevně stanovit“.

⁸¹ Srov. Mk 12,30-31; Dt 6,4-5.

⁸² Srov. Mt 4, 1-11.

- 1^a. „‘Duchovní boj‘ křesťanova nového života je neoddělitelný od boje o modlitbu“,⁸³ která přivádí k intimnímu vztahu s Bohem. Neokatechumeni znovu objevují uvedení do modlitby jak liturgické a osobní, tak i noční,⁸⁴ které vrcholí evangelijními katechezemi o modlitbě a slavením liturgií *odevzdání* knihy *Liturgie hodin*. Od této chvíle neokatechumeni začínají den osobní modlitbou ranních chval a modlitbou se čtením a učí se trávit určitou dobu v tiché modlitbě a modlitbě srdce.
- Skrutací žalmů v malých skupinách jsou neokatechumeni vedeni k trvalému praktikování „*lectio divina*“ nebo „*scrutatio scripturae*“,⁸⁵ ve kterém „je Boží slovo čteno a meditováno, aby se proměnilo v modlitbu“. ⁸⁶ „Vždyť neznat Písmo, znamená neznat Krista“. ⁸⁷
- 2^a. Neokatechumenům je znovu odevzdáno Krédo Církve (znovuobjevení „*Traditio Symboli*“), „souhrn Písma a pravd víry“,⁸⁸ a jsou posláni, vždy po dvou, po domech ve farnosti. Studují a slaví Apoštolský Symbol článek po článku a následně vyznávají svoji víru (znovuobjevení „*Redditio Symboli*“) tak, že proklamují Krédo při slavení tomu určenému v postní době.
- 3^a. Výchova neokatechumenů k liturgické a kontemplativní modlitbě vrcholí katechezemi o modlitbě Páně a při jednom slavení je jim znovu odevzdána *modlitba „Otče náš“*, „shrnutí celého Evangelia“. ⁸⁹ Od této chvíle, během všedních dnů doby adventní a postní, začnou neokatechumeni, dříve než jdou do práce, slavit společně ve farnosti ranní chvály a modlitbu se čtením a tráví určitou dobu v kontemplativní modlitbě.
- Neokatechumeni jsou vedeni k tomu, aby se stali maličkými,⁹⁰ aby žili jako děti v odevzdanosti do Božího otcovství, chránění mateřstvím Marie a Církve a ve věrnosti Petrovu náměstku a biskupovi. Proto před odevzdáním modlitby „Otče náš“ neokatechumeni skutečně pouť do mariánské svatyně, aby přijali Pannu Marii jako Matku,⁹¹ vyznají víru u hrobu Svatého Petra a vyjádří oddanost Svatému Otcovi.
- V této etapě neokatechumeni systematicky studují jednotlivé prosby modlitby „Otče náš“ a témata o Panně Marii: Matka Církve, Nová Eva, Archa úmluvy, Obraz křesťana, atd.

Čl. 21

[3^a. fáze: znovuobjevení vyvolení]

§ 1. Třetí fází Neokatechumenátu je *znovuobjevení vyvolení*, „koruny celého katechumenátu“. ⁹² Je to čas osvícení, ve kterém Církev učí neokatechumeny kráčet životem ve *chvále*, „zalité světlem víry“, ⁹³ to znamená, rozlišovat a plnit Boží vůli v dějinách, a tak učinit z vlastního života *liturgii svatosti*.

Neokatechumeni skrutují a slaví jednotlivé úryvky z Horského kázání.

⁸³ *Katechismus katolické církve*, 2725; srov. KONGREGACE PRO VÝCHODNÍ CÍRKVE, *Pokyny k aplikaci liturgických předpisů del Codice dei Canonici delle Chiese Orientali* (CCEO) (6. ledna 1996), č. 95 - 99.

⁸⁴ Srov. *Všeobecné pokyny k Liturgii hodin*, 10, 57 - 58, 72.

⁸⁵ Srov. Jan 5,39.

⁸⁶ *Katechismus katolické církve*, 1177; srov. PAPEŽSKÁ BIBLICKÁ KOMISE, *Výklad Bible v Církvi*, IV, C, 2.

⁸⁷ SV. JERONÝM, *Comm. in Is.*, Prol; srov. II. Vatikánský koncil, Dogm. konst. *Dei Verbum*, 25; *Katechismus katolické církve*, 133.

⁸⁸ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 85.

⁸⁹ *Tamtéž*; srov. *Katechismus katolické církve*, 2761.

⁹⁰ Srov. Mt 18,4.

⁹¹ Srov. Jan 19,26-27.

⁹² *OICA*, 23.

⁹³ Srov. *Tamtéž*, 24.

§ 2. Jakmile dokáží skutky, že se v nich i přes slabosti realizuje nový člověk popsany v Horském kázání, který následuje šlépěje Ježíše Krista,⁹⁴ neodporuje zlu a miluje nepřátele,⁹⁵ neokatechumeni *slavnostně obnoví křestní sliby během Paschální vigilie*, které předsedá biskup.

V této liturgii si obléknou bílá roucha jako památku na svůj křest.

§ 3. Poté, v období padesáti dnů po slavnosti Zmrtvýchvstání, slaví každý den slavnostní Eucharistii a uskuteční pouť do Svaté země jako znamení sňatku s Pánem a navštíví místa, kde Kristus uskutečnil všechno to, co oni prožili během neokatechumenátního itineráře.

§ 4. Etapou vyvolení se neokatechumenát uzavírá.

Stat' III

Stálá výchova ve víře: cesta obnovy ve farnosti

Čl. 22

[Stálá výchova v malém společenství]

§ 1. Když neokatechumenátní společenství dovrší itinerář znovuoobjevení křesťanské iniciace, vstupuje do procesu stálé výchovy ve víře: setrvává v týdenním slavení liturgie Slova, nedělní Eucharistie a v bratrské jednotě. Je aktivně začleněno do pastorače farního společenství, aby vydávalo znamení lásky⁹⁶ a jednoty,⁹⁷ která volají současného člověka k víře:

„Stálá výchova ve víře“ - potvrzuje *Všeobecné direktorium pro katechizaci* - „se obrací nejen ke každému křesťanovi, aby jej doprovázela na jeho cestě ke svatosti, ale také na křesťanské společenství jako takové, aby zráló jak ve svém vnitřním životě lásky k Bohu a bratřím, tak ve své otevřenosti vůči světu jako společenství misijní. Touha a Ježíšova modlitba k Otcí jsou neustálou výzvou: „Ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (Jan 17,21).

Přibližovat se krok za krokem tomuto ideálu vyžaduje ve *společenství* velkou věrnost, působení Ducha Svatého, ustavičně se žít *Tělem a Krví Páně* a stálou výchovu ve víře při naslouchání *Božímu Slovu*“.⁹⁸

§ 2. Neokatechumenátní Cesta je tak nástrojem ke službě biskupům, aby se realizoval proces stálé výchovy ve víře požadovaný Církví: křesťanská iniciace, jak zdůrazňuje *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, „není v procesu trvalého obrácení konečným bodem. Křestní vyznání víry je základem duchovní stavby, která má růst“;⁹⁹ „přilnutí k Ježíši Kristu skutečně zahajuje proces trvalého obrácení, který probíhá po celý život“.¹⁰⁰

Čl. 23

[Cesta obnovy ve farnosti]

§ 1. Tímto způsobem přispívá Neokatechumenátní Cesta k obnově farnosti, kterou si přeje Učitel'ský úřad Církve, aby podnítila „nové metody a nové uspořádání“, které by se

⁹⁴ Srov. 1 Petr 2,21.

⁹⁵ Srov. Mt 5,39-45.

⁹⁶ Srov. Jan 13,34-35.

⁹⁷ Srov. Jan 17,21.

⁹⁸ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 70 (kurzíva je redakční úprava).

⁹⁹ *Tamtéž*, 56.

¹⁰⁰ *Tamtéž*; srov. také 69 - 72.

vyhnuly anonymitě a masovosti¹⁰¹ a které by považovaly „farnost jako společenství společenství“,¹⁰² které „rozčleňují a decentralizují farní společenství“.¹⁰³

§ 2. Tým katechistů, který vedl společenství během neokatechumenátního itineráře, podobně jako křestní kmotr,¹⁰⁴ zůstává k dispozici pro potřeby evangelizace a stálé výchovy.

Stat' IV

Křestní katechumenát

Čl. 24

[Katechumeni]

§ 1. Neokatechumenátní Cesta je nástrojem ke službě biskupům také pro křesťanskou iniciaci nepokřtěných.

§ 2. Pro ty, kteří mají projít katechumenátem podle právních podmínek¹⁰⁵, účast na úvodních katechezích a první fázi neokatechumenátního itineráře - v souladu s jejich stavem - zaručuje, že to, co je stanoveno v *OICA*, bude adekvátně uskutečněno. Jmenovitě:

- 1°. Křesťanská iniciace katechumenů je prováděna „uprostřed společenství věřících, a těm se tak poskytuje příležitost spolu s katechumeny hluboce oceňovat význam velikonočního tajemství, obnovovat své obrácení k Bohu a svým příkladem je přivádět k ochotnějšímu naslouchání Duchu Svatému“.¹⁰⁶
- 2°. „Boží lid, jež představuje místní Církev, si vždycky uvědomuje a dává najevo, že uvedení dospělých do křesťanského života je jeho věcí a záležitostí všech pokřtěných... Každý Kristův učedník... může tedy být nápomocen uchazečům i katechumenům během celé doby uvádění, v období uchazečství, v katechumenátu i v období mystagogie“.¹⁰⁷
- 3°. „Nemělo by se zanedbávat... hlásání evangelia“, ve kterém „se rodí víra a počáteční obrácení“, ani „celá doba předběžného katechumenátu“ potřebného k tomu, „aby uzrála pravá vůle následovat Krista a požádat o křest“.¹⁰⁸
- 4°. Před přijetím do katechumenátu je potřebné, aby čekatelé začali mít smysl pro „kající smýšlení, počínající praxi vzývat Boha a modlit se a první zkušenosti se společenstvím a duchem křesťanů“.¹⁰⁹
- 5°. „Katechumeni, které už Matka Církev objímá svou láskou a péčí, jsou s ní spojeni a patří do Kristovy rodiny: vždyť Církev je živí Božím slovem a při liturgii se za ně modlí“.¹¹⁰ „Je důležité pořádat pro ně vhodné bohoslužby slova, a mohou

¹⁰¹ Srov. JAN PAVEL II., *Proslov na Konferenci katolických biskupů Ontaria*, v *L'Oss. Rom.*, 5. května 1999: „Není potřeba dovolovat anonymitě měst, aby zaplavila naše eucharistická společenství. Je potřeba najít nové metody a nové struktury, aby se vytvořily mosty mezi lidmi, aby se takovým způsobem opravdu uskutečňovala zkušenost vzájemného přijetí a blízkosti, kterou požaduje křesťanské bratrství. Je možné, že se tato zkušenost a katecheze, která ji musí provázet, může lépe uskutečňovat v menších společenstvích, jak to upřesňuje Posynodální exhortace: „Jeden ze způsobů obnovy farností, obzvláště urgentní ve farnostech velkých měst, je snad možné nalézt v chápání farnosti jako společenství společenství“ (*Ecclesia in America*, 41).“

JAN PAVEL II., *Ve farnosti sv. Marie Goretti*, 31. ledna 1988, v *L'Oss. Rom.*, 1. - 2. února 1988: „Myslím, že je tu způsob jak vybudovat farnost založenou na neokatechumenátní zkušenosti... Je to autentické a souhlasné se samou povahou farnosti“.

JAN PAVEL II., *Poselství biskupům Evropy* shromážděným ve Vídni, 12. dubna 1993: „[Tato společenství] tvoří živé buňky Církve, obnovují vitalitu farností prostřednictvím dospělých křesťanů schopných svědčit o pravdě s radikálně prožívanou vírou“.

¹⁰² JAN PAVEL II., Synod. adhort. *Ecclesia in America*, č. 41: „Jeden ze způsobů obnovy farností, obzvláště urgentní ve farnostech velkých měst, je snad možné nalézt v chápání farnosti jako společenství společenství“.

¹⁰³ JAN PAVEL II., Ap. exhort. *Redemptoris missio*, 51.

¹⁰⁴ Srov. kán. 872, 892 *CIC*; 684, 685 *CCEO*.

¹⁰⁵ Srov. kán. 206; 788; 852, § 1; 865, § 1; 1183, § 1 *CIC*; 9, 30, 587, 588 *CCEO*.

¹⁰⁶ *OICA*, 4.

¹⁰⁷ *Tamtéž*, 41.

¹⁰⁸ *Tamtéž*, 9 - 11.

¹⁰⁹ Srov. *Tamtéž*, 15.

¹¹⁰ *Tamtéž*, 18; srov. kán. 206 *CIC*; 9 *CCEO*.

přicházet také na bohoslužbu slova slavenou věřícími, aby se tím lépe připravili na budoucí přijímání Eucharistie“.¹¹¹

- 6°. Když se účastní shromáždění věřících, je zapotřebí „dát jim zdvořilým způsobem znamení, aby před začátkem eucharistické oběti opustili shromáždění“.¹¹² To se děje na Neokatechumenátní Cestě prostřednictvím zvláštního požehnání,¹¹³ po němž dostávají „vhodnou katechezi“ připravenou na základě *Katechismu katolické církve*, která je „přivádí nejen k přiměřené znalosti dogmat a přikázání, ale i k vnitřnímu a hlubokému poznání tajemství spásy“.¹¹⁴
- 7°. Katechumeni by se měli naučit také „činně spolupracovat na šíření evangelia a budování Církve“.¹¹⁵

§ 3. Pro dokončení přípravy na křest, slavený během paschální noci, se postupuje podle toho, jak je předepsáno v *OICA*.

Čl. 25

[*Novokřtěnci*]

§ 1. Po ukončení doby přípravy, v souladu s farářem a po náležitém oznámení diecéznímu biskupovi,¹¹⁶ přijmou katechumeni svátosti křesťanské iniciace (Křest, Břimování, Eucharistii)¹¹⁷ a jsou tak plně včleněni do Církve.

§ 2. Ti, kteří po tom touží, budou pokračovat v účasti na životě neokatechumenátního společenství, se kterým až doposud kráčeli jako katechumeni, a projdou dalšími dvěma fázemi neokatechumenátního itineráře: „... pokračuje společenství věřících spolu s nově pokřtěnými v hlubším chápání velikonočního tajemství a v jeho stále živějším promítání do běžného života jednak rozjímáním Evangelia, jednak účastí na Eucharistii a opravdovým životem v lásce“.¹¹⁸ Toto je pro novokřtěnce vzácnou pomocí k překonání těžkostí, které jsou vlastní prvním rokům křesťanského života.

Stat' V

Způsob katechetické služby

Čl. 26

[*Diecézní biskup*]

Diecéznímu biskupovi, jako zodpovědnému za iniciaci, formaci a křesťanský život místní Církve¹¹⁹ přísluší:

- 1°. schválit realizování Neokatechumenátní Cesty v diecézi;
- 2°. bdít, aby se realizace Neokatechumenátní Cesty vyvíjela ve shodě s ustanoveními v čl. 1 a 2, a s ohledem na učení a řád Církve;
- 3°. starat se o uváženou pastorační kontinuitu ve farnostech, ve kterých existuje Neokatechumenátní Cesta;
- 4°. předsedat osobně, nebo prostřednictvím pověřeného zástupce, slavením, které vymezují přechody neokatechumenátního itineráře;
- 5°. řešit, v dialogu s Týmem zodpovědným za Cestu, o kterém hovoří čl. 3, případné otázky, týkající se realizace a vývoje Cesty ve vlastní diecézi;

¹¹¹ *OICA*, 19, 3.

¹¹² *Tamtéž*.

¹¹³ Srov. *Tamtéž*, 119 - 124.

¹¹⁴ *Tamtéž*, 19, 1.

¹¹⁵ *Tamtéž*, 19, 4.

¹¹⁶ Srov. kán. 863 *CIC*.

¹¹⁷ Srov. kán. 866 *CIC*; 695, 697 *CCEO*.

¹¹⁸ *OICA*, 37.

¹¹⁹ Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 222 - 223; *OICA*, Všeobecný úvod, 12; úvod, 44, 66.

- 6°. zajistit účinnou spolupráci mezi diecézním neokatechumenátním centrem, o kterém hovoří čl. 30, a různými úřady diecézní kurie (zvláště s liturgickými a katechetickými).

Čl. 27

[Farář a presbyteři]

§ 1. Farář a presbyteři vykonávají pastorační péči (srov. kán. 519 *CIC*) o ty, kteří procházejí Neokatechumenátní Cestou - také ve světle toho, na co poukazují čl. 5, § 2 a čl. 6, § 2 - a plní „in persona Christi Capitis“ svou kněžskou službu tím, že ohlašují Boží slovo, udělují svátosti a pokud je to možné, předsedají liturgiím prvního nebo ostatních neokatechumenátních společenství farnosti.

§ 2. Kromě toho farář a presbyteři:

- 1°. jménem diecézního biskupa bdí, aby se realizace Cesty vyvíjela ve shodě s ustanoveními v čl. 1 a 2, a s ohledem na učení a řád Církve;
- 2°. pomáhají týmům katechistů, o kterých hovoří čl. 8, §§ 4 a 5, uskutečňovat jejich poslání;
- 3°. se zřetelem na fakt, že pastorace křesťanské iniciace je životně důležitá pro evangelizaci současného člověka, podporují realizaci Cesty v souboru pastoračních nástrojů farnosti.

Čl. 28

[Katechisté]

§ 1. Týmy katechistů sestávají z několika laiků, zvolených ve shodě s čl. 17, § 3, a presbytera.

§ 2. Týmy katechistů, jak je to popsáno v tomto Statutu¹²⁰ a v Orientacích pro týmy katechistů:

- 1°. na pozvání faráře dávají úvodní katecheze, které otevírají proces „nesení“ k víře, ve kterém se formují společenství;
- 2°. pravidelně se vrací, obvykle jednou za rok, aby vedly různé přechody neokatechumenátního itineráře a aby daly potřebné pokyny pro průběh různých fází a etap;
- 3°. mají důležitou úlohu rozlišovat způsobilost jednotlivých neokatechumenů a příslušných společenství co se týká přechodů k následným etapám itineráře Cesty;
- 4°. během skrutinií v přechodech, které vedou, musí mít maximální ohled na morální aspekty důvěrné sféry života neokatechumenů, které patří do *forum internum* každého jednotlivce.

§ 3. Při vykonávání své úlohy spolupracují katechisté laici s farářem a s presbytery příslušných společenství a pomáhají jim, jako svěceným služebníkům, v jejich vlastním poslání řídit, učit a posvěcovat.

Čl. 29

[Formace katechistů]

Aby katechisté získali - jak to vyžaduje *Všeobecné direktorium pro katechezi* - „evangelní postoje, ke kterým vedl Ježíš své učedníky, když je uváděl do misie: jít hledat ztracenou ovci; hlásat a zároveň uzdravovat; předstupovat chudí, bez zlata či mošny; umět přijímat odmítnutí a pronásledování; vkládat svou důvěru v Otce a v podporu Ducha Svatého; neočekávat jinou odměnu než radost z práce pro Království“¹²¹ jsou přiměřeně připravováni:

¹²⁰ Srov. čl. 17, § 3 a čl. 31.

¹²¹ KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 86; srov. Mt 10,5-42 a Lk 10,1-20.

- 1°. základem jejich formace je účast na Neokatechumenátu, který dbá na jejich postupné dozrávání ve víře a ve svědectví,¹²² s příslušným prohlubováním biblických, patristických a teologických znalostí, se zvláštní pozorností věnovanou dokumentům Učitelského úřadu Církve;
- 2°. připravují se předávat slovo tak, jak ho v určitém momentě sami přijali¹²³ a žili: učí se v praxi tím, že vícekrát doprovází vlastní katechisty při úvodních katechezích a při různých přechodech Neokatechumenátu;
- 3°. doplňují svou formaci tím, že se účastní příslušných konvivencí a setkání s katechisty, svolaných mezinárodním Týmem zodpovědným za Cestu nebo jiným pověřeným týmem, na kterých pojednávají základní témata Učitelského úřadu Církve;
- 4°. účastní se setkání *Diecézního neokatechumenátního centra*, o kterém hovoří následující článek, pro formaci katechistů;
- 5°. konečně připravují s presbyterem, pokud je to možné, každou katechezi a přechod Neokatechumenátu tak, že čtou v atmosféře modlitby příslušné úryvky Písma svatého, *Katechismu katolické církve* a *Orientací pro týmy katechistů*, které v nich ožívují „slovo spásy“ (Sk 13,26), jež sami ústně přijali od svých vlastních katechistů.

Čl. 30

[Neokatechumenátní centrum]

§ 1. Jestliže si to v nějaké diecézi žádá vývoj Neokatechumenátní Cesty, tým katechistů, který otevřel Cestu, založí a vede, se souhlasem biskupa, centrum, nazvané *Diecézní neokatechumenátní centrum*, které napomáhá setkávání biskupa nebo jeho pověřeného zástupce, farářů a presbyterů, katechistů a zodpovědných společenství.

§ 2. Účelem centra je přispívat k formaci katechistů, přidělovat nové katecheze, koordinovat různé přechody, podporovat tým katechistů v různých těžkostech evangelizace a představit biskupovi nebo jeho pověřenému zástupci zodpovědné nových společenství.

Čl. 31

[Katechisté itineranti]

§ 1. Jako odpověď na žádosti vzdálených diecézí se účastníci konvivencí katechistů, o kterých pojednává čl. 29, 3°, pozvou, aby nabídli svoji disponibilitu být posláni jako *itineranti* do kterékoliv části světa. Ti z nich, kteří se cítí být voláni Bohem, nabídnou svoji disponibilitu.

§ 2. Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu ustanovuje na příslušných konvivencích *týmy katechistů itinerantů* - obvykle složené z presbytera, manželského páru a jednoho svobodného, nebo z presbytera, svobodného muže a svobodné ženy - aby byly poslány do vzdálených diecézí, kde začnou a povedou realizaci Neokatechumenátní Cesty.

§ 3. Na těchto konvivencích, které začínají dnem obrácení, Tým zodpovědný za Cestu nebo jiný jím pověřený tým katechistů ověří disponibilitu itinerantů a koordinuje jejich činnost v dynamice „systoly a diastoly“ podle Pánova příkladu, který posílal své apoštoly na misi a pak je shromažďoval na osamělém místě, aby poslouchal o zázracích, které s nimi dělal Duch Svátý.¹²⁴

§ 4. Katechista itinerant zůstává spojený s vlastní farností a se společenstvím, do kterého se pravidelně vrací, aby se účastnil itineráře vlastního společenství. Kromě toho katechista itinerant akceptuje, že bude žít svoji misi v nejistotě - podle více než třicetileté

¹²² Srov. KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 246, 247: „Není-li víra katechetů ještě dost zralá, je vhodné, aby se zúčastňovali cesty katechumenátního typu“.

¹²³ Srov. 1 Kor 15,1-11; KONGREGACE PRO DUCHOVNÍ, *Všeobecné direktorium pro katechizaci*, 235 - 236.

¹²⁴ Srov. Lk 10, 1-24.

praxe Neokatechumenátní Cesty - a zůstává svobodný kdykoliv přerušit misi a o tom informuje biskupa *ad quem* a Tým zodpovědný za Cestu.

Čl. 32

[Presbyteři itineranti]

Jestliže se jedná o diecézní kněze nebo o členy institutů zasvěceného života nebo společností apoštolského života, musí mít výslovné povolení svého diecézního biskupa nebo kompetentního řeholního představeného předepsanými způsoby. Ordinář, se zřetelem na biskupa, který je přijímá, stanoví dobu této dostupnosti a je pravidelně informován o jejich činnosti a ověřuje si, zda jsou materiální a duchovní podmínky jejich služby, prožívané v duchu itinerace, ve shodě s právem.

Čl. 33

[Rodiny na misiích]

§ 1. Při realizaci Neokatechumenátní Cesty mohou pomáhat *rodiny na misiích*, které se na žádost biskupů usídlí v odkřesťanštěných zónách nebo tam, kde je nezbytné „*implantatio ecclesiae*“.

§ 2. Tyto rodiny jsou určeny Týmem zodpovědným za Cestu na příslušných konvivencích z rodin, které nabídly svobodně svoji dostupnost, aby šly kamkoliv, po předchozím uvážení s důvěrou v Pána, jak potřeb Církve, tak toho, že rodině nestojí v cestě žádné překážky. Obvykle je vysílá vlastní biskup při liturgii k tomu určené.

§ 3. Rodina na misiích zůstává spojena s farností a se společenstvím, do kterého se pravidelně vrací, aby se účastnila itineráře vlastního společenství. Kromě toho rodina akceptuje, že bude žít svoji misi v nejistotě - za případné pomoci původního společenství - a zůstává svobodná kdykoliv misi přerušit.

Stat' VI

Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu

Čl. 34

[Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu v současnosti]

§ 1. Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu tvoří po dobu přirozeného života pan Kiko Argüello - který je za něj zodpovědný - a paní Carmen Hernández, kteří jsou iniciátoři Neokatechumenátní Cesty, a presbyter Don Mario Pezzi z římského diecézního duchovenstva.

§ 2. Po smrti jednoho ze dvou iniciátorů, uvedených v předchozím paragrafu, zůstane ten druhý zodpovědný za mezinárodní Tým a po vyslechnutí názoru presbytera doplní mezinárodní Tým. V případě úmrtí nebo odstoupení presbytera vyberou iniciátoři jiného presbytera a představí ho Papežské radě pro laiky, aby ho potvrdila.

§ 3. Po smrti obou iniciátorů se přistoupí k volbě mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu podle postupu uvedeného v následujícím článku.

Čl. 35

[Volba mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu]

§ 1. Volba mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu bude svěřena *Volebnímu kolegiu* v počtu osmdesáti až sto dvaceti osob, vybraných tímto Týmem. Osoby, které jsou členy tohoto kolegia, jsou jmenovány doživotně s výjimkou, že by mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu považoval za vhodné z vážných důvodů někoho nahradit. Každých pět let se zmíněný Tým postará o náhradu těch, kteří z důvodu - smrti, odstoupení nebo z vážných důvodů - přestali být členy kolegia. Seznam členů volebního kolegia má k dispozici Papežská rada pro laiky.

§ 2. Volba mezinárodního Týmu zodpovědného za Cestu probíhá následujícím způsobem:

- 1°. Jeden měsíc před vypršením platnosti jejího mandátu je volební kolegium svoláno odstupujícím mezinárodním Týmem zodpovědným za Cestu na konvivenci, nebo v případě smrti celého Týmu je svoláno členem, který je uveden na prvním místě seznamu výše uvedeného kolegia.
- 2°. Kolegium po dosažení alespoň dvoutřetinového *kvora* svých členů vybere při prvním zasedání 3 osoby, kterým bude svěřena úloha skrutátorů a další záležitosti volby. Kolegium zvolí z přítomných nebo z jiných, jimi navržených katechistů Cesty, členy mezinárodního Týmu podle pravidel v kán. 119 *CIC*.¹²⁵ Nejprve je zvolen zodpovědný Týmu, který musí být laik - ženatý nebo svobodný - a potom, v jednotlivém hlasování, další členové Týmu.
- 3°. Po ukončení volby musí být Tým složen: z presbytera, manželského páru a jednoho svobodného, nebo z presbytera, svobodného muže a svobodné ženy.
- 4°. Zodpovědný Tým potom požádá o potvrzení volby Papežskou radu pro laiky podle právní normy.¹²⁶ V případě neschválení se bude pokračovat novou volbou celého Týmu.

§ 3. Mezinárodní Tým zodpovědný za Cestu dostává mandát na sedm let a může být zvolen vícekrát. Po každém znovuzvolení bude zodpovědný žádat o schválení Papežskou radu pro laiky.

§ 4. Jestliže zodpovědný během svého mandátu zemře, bude celý Tým opětovně volen postupem popsáním v §§ 1 a 2; jestliže zemře některý z jeho dalších členů, bude stejným postupem zvolena jeho náhrada.

Závěrečné ustanovení

Každá případná změna tohoto Statutu bude po předchozí konzultaci s volebním kolegiem předložena mezinárodním Týmem zodpovědným za Cestu ke schválení Papežské radě pro laiky.

¹²⁵ Srov. kán. 924 *CCEO*.

¹²⁶ Srov. kán. 179 *CIC*.